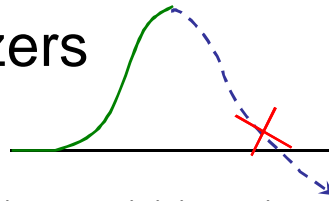

Geen verliezers

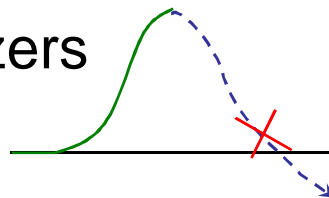
- **Risico 1 : pathogenen**

- Sommige pathogenen breken ineens door als een populatie in aantal boven een bepaalde grens komt
- Met Tijdelijke Natuur zou je een populatie die net onder die grens zit, boven het kritische niveau kunnen tillen
- De ziekte slaat dan toe en zorgt voor sterke reductie van de populatie, zowel in het tijdelijke natuurgebied als daarbuiten.

ECHTER

- Dit verschijnsel is geen “probleem van Tijdelijke Natuur” en kan ook optreden door ontwikkeling van permanente natuurgebieden
- Met dit argument in de hand is elke poging tot herstel van populaties (en in feite natuurbescherming als maatschappelijk streven) “risicovol”.

Geen verliezers

- **Risico 2: TN als *sink*:**

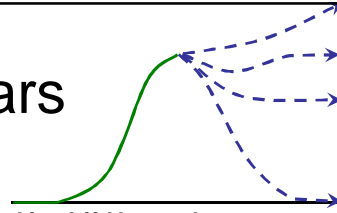
- Individuen verhuizen van een nabijgelegen suboptimaal permanent terrein naar optimaal tijdelijk terrein; daarna worden ze in het tijdelijke terrein verwijderd

ECHTER

- Kans dat zich dit voordoet is klein vanwege zorgplicht (individuen krijgen kans “terug te verhuizen”)
- Als de (deel)populatie zich niet in het permanente gebied kan handhaven is DAT het probleem, niet de tijdelijke extra kans die geboden is.

EEN TIJDELIJKE UITBREIDING VAN HET NATUURAREAAL KAN NOOIT SCHADELIJK ZIJN VOOR POPULATIES VAN SOORTEN

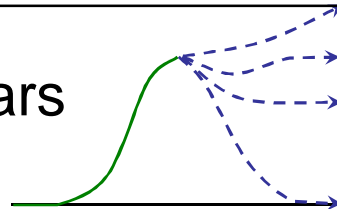
Wel winnaars

- **Een tijdelijke uitbreiding van het natuurareaal is altijd beter dan geen uitbreiding**
- gezond-verstand-logica onderbouwd door de ecologie en populatie/dynamica.
 - prof. F. Berendse (Natuurbeheer en plantencologie)
 - prof. H. Prins (Resource Ecology)
- *Minimum viable population* theorie ((Franklin & Soulé, 1980)
 - duurzaam voortbestaan mogelijk bij > 500 exx van een soort
 - korte termijn voortbestaan mogelijk bij > 50 exx van een soort
 - onder 50 exx: kans op uitsterven groot vanwege effect toevalsfluctuaties
 - juist bij kleine populaties heeft tijdelijk opkrikken aantallen een groot effect

Wel winnaars

- *Metapopulatie theorie* (Hanski 1997, Craaford Prize 2011)
 - Habitats zijn nooit continue: er zijn verschillende “patches”
 - Er zijn altijd milieuverschillen tussen patches (bijv. meer of minder doorlaatbare bodem)
 - Er zijn altijd verschillen in externe invloeden op die patches (natte/droge jaren, warme/koude jaren etc.)
 - In een droog jaar kan een droge patch te droog worden (deelpopulatie sterft uit), maar een natte patch wordt ook droger en daarmee juist geschikt. Het aantal geschikte patches/deelpopulaties varieert dus.
 - Er zijn 15-20 deelpopulaties nodig voor voldoende “risicospreiding” en overleven van de soort.
 - **Hoe meer patches, hoe meer variatie tussen patches en hoe groter de kans dat er altijd wel een of meer geschikte overlevingsplekken voor een soort zijn.**
 - **Een tijdelijk natuurgebied is een extra “patch” en draagt dus bij aan de overlevingskans van een soort.**

Paradox

- Hoe schaarser het aantal individuen van een soort ...
- ... hoe belangrijker de bijdrage van een Tijdelijk Natuurgebied aan het voortbestaan van die soort.

MAAR

- Hoe meer ook de neiging zal bestaan om “opruimen” te voorkomen (compensatie/mitigatie) ...
- ... en hoe groter de aarzeling zal zijn bij terreineigenaren om Tijdelijke Natuur toe te laten

Juist bij schaarse soorten, kan “behoudzucht” contraproductief uitpakken!

Stelling

- Ecologisch is Tijdelijke Natuur geen probleem (integendeel)
- Juridisch (natuurwet- en regelgeving) zou het dat dus ook niet moeten zijn